

des indbyrdes forskellige Livsvilkaar — ikke kan naas paa den af hende foreslaaede Maade, men netop i det store maa foregaa som »Fremskridt med Moderation«. At I. C. W. arbejder med bestemte Maal for Øje og ikke er bange for »Maksimal-Fordringer« ligger alene deri, at det allerede længe bl. a. har haft Udvalg for Kvinders Valgret for Fred og Voldgift.

For Nøjagtigheds Skyld skal blot bemærkes, at det ikke — som Rosika Schwimmer skriver — er Kvinderaadet i Tasmanien, men Kvinderaadet i Ny Zee-land, der har opløst sig.

Astrid Paludan-Müller.

Formand i Danske Kvinders Nationalraad.

Svend Høgsbros Minde.

En Kreds af Mænd og Kvinder er traadt sammen for at rejse en Mindesten paa Svend Høgsbros Grav. Ogsaa jeg har meldt mig. Naar jeg tænker paa den Stemning, der var over Forsamlingen i Sommer i Silkeborg, da jeg i faa Ord mindedes ham og hvad han havde været for vor Sag, da er jeg sikker paa, at mange af D. K.s Medlemmer gerne vil være med til paa denne Maade at hædre hans Minde.

Vort Hovedkontor modtager med Glæde Bidrag indtil d. 15. April.

Jutta Bojsen-Møller.

Fra Udlandet.

Lilivati Singh var en af de faa indiske Kvinder, der ligesom Pandita Ramabai har naaet international Berømmelse. Hun nedstammede fra indfødte, kristne Forældre og kom 10 Aar gammel i Skole, hvor hun viste udmærkede Evner. I sin Studietid afslog hun Understøttelse og ernærede sig ved sit Arbejde, foruden at hun understøttede flere unge Slægtninge. Ikke desto mindre udmærkede hun sig som Student, og samtidig vandt hun alle sine Læreres

og Kammeraters Venskab. I 1895 tog hun Magistergraden i engelsk Literatur ved Universitetet i Allahabad, og da hun senere besøgte England og Skotland, viste det sig, at hun havde fortjent sin Grad med Ære. Miss Singh virkede efter at have tilendebragt sine Studier som Lærerinde ved Lucknow College, det første College for Kvinder i Asien, og senere blev hun Leder deraf. I 1899 rejste hun til Amerika for at skaffe Penge til Skolen, og her talte hun første Gang for en Forsamling af over 1000 Mennesker, af hvilke største Delen var Præster og andre universitetsuddannede Folk. Hun kom op paa Talerstolen i sin yndefulde indiske Dragt og begyndte at fremføre sine Ønsker om bedre Undervisning for Indiens Kvinder. Forsamlingen lyttede med umiskendelig Forbavselse, thi hun havde en ganske usædvanlig Magt som Taler og forstod at fængsle sine Tilhørere. Det lykkedes hende da ogsaa at indsamle \$ 20,000 til sin Skole.

Senere kom hun flere Gange som Delegeret til internationale Studentermøder i Europa, og overalt vakte hun Interesse for Indiens Kvinder og Begejstring for Missionssagen. Hun havde en usvigelig Tro paa, at Indien væsentlig skal kristnes og føres frem i Kultur gennem de indiske Kvinders Arbejde. Hendes mange Venner fra Indien og Japan til Amerika og Europa sørger over hendes altfor tidlige Død, der indtraf under et Ophold i Amerika forrige Aar.

»The Woman's Journal«.

Fra Kredsene.

Vamdrup.

I det forløbne Aar har Kredsen holdt 5 Medlemsmøder. — Den 22. Sept. 1910 talte Fr. Riising Rasmussen, Odense, og Hr. Pastor Moos, N. Nebel, ved et offentligt Møde. — Den 22. November talte Hr. Pastor Thomsen, Horsens, ligeledes ved et offentligt Møde. — Begge Møder var godt besøgt, og er Kredsen ikke vokset, saa er Interessen dog langt fra ringe. — Nogle Medlemmer, som er bleven begejstrede i Øjeblikket, gaar jo altid fra, men andre